

IK MIS JE

Eenakter voor dames

door

FRANK NIJHUIS

ONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IK MIS JE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK NIJHUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon:** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Susan (Suus) van Vliet - Susan is getrouwd met Kees. Hebben een (schijnbaar) goed huwelijk. Ze is de laatste jaren weinig buiten de deur geweest. Nu ze de veertig gepasseerd is komen toch de levensvragen.

Susan was altijd de regelaarster van de vriendinnen. Susan is managementassistent op een advocatenkantoor.

Petra (Peet) Molendijk - Petra is de eeuwige vrijgezel. Na een mislukte eerste relatie met Rogier heeft ze de ware nooit meer gevonden. Ze vindt dat geneuzel van die gezinnen maar belachelijk. Het leven heeft zoveel meer te bieden. Stoer, sterk en dapper zijn de kernwoorden voor haar. Maar onderhuids is er jaloezie en verlangen. Zij is de meest nuchtere, directe van het drietal. Petra is kunstzinnig en werkt bij een architectenbureau.

Saskia (Sas) Janssen - Saskia is pas gescheiden van Wouter. Een pijnlijke scheiding waar ze nu net een beetje uit is. Voor Saskia is het leven nu een zoektocht geworden. Saskia was altijd de bemiddelaar van het drietal. Hoopt te leren van haar 'oude' vriendinnen. Maar of haar dat echt helpt? Saskia is afdelingshoofd van een verpleegafdeling in het ziekenhuis.

DECOR:

Een oud bankstel en twee oude stoelen. Met daartussen een salontafel. Achterwand met reclameborden of oude schilderijen. In ieder geval dingen die er 25 jaar daarvoor ook al in de kroeg hingen. Gesitueerd in een achterkamertje van de kroeg waar de meiden vroeger ook altijd al kwamen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Susan loopt het gedeelte van het café in waar ze altijd zaten en dan gaat de telefoon. Ze kijkt. Een 'onbekend nummer'. Ze neemt op)

SUSAN: Met Susan van Vliet. *(glimlacht, enthousiast)* Petra! Ik herken gelijk je stem. Je klinkt nog hetzelfde. *(bedenkkelijk)* Dat weet ik niet. 25 jaar is wel een hele tijd hè? *(lacht)* Ja, ja Peet. Ik hoor het al. Jij bent inderdaad niks veranderd. Bespaar me alsjeblieft al die details van alle lichamelijke aftakelingen..... Maar goed, waar ben je?Oké, dan ben je er dus bijna?*(hoort en kijkt om zich heen)* Ja, ik ben er al. Er is echt niets veranderd hier. Ze hebben nog steeds dat zitje achterin waar we altijd zaten. Weet je wel? Nog steeds dat aftandse bankstel. Zal nu nog wel viezer zijn vrees ik. Het is net of ik terug ben in de tijd..... Nee, Saskia is er nog niet. Kreeg net een appje van haar. Ze moest wachten op haar ex, zei ze, in verband met de kinderen..... Ja, dat zal wel. Ik wist ook niet dat ze getrouwd was. Laat staan dat ze kinderen had. Heb jij eigenlijk kinderen?Ja, oké. Je hebt gelijk. Doen we straks. *(enthousiast)* Hé, echt heel erg leuk om jullie weer te zien. Tot zo!

(Susan doet haar telefoon weer weg en gaat op de bank zitten en kijkt blij om zich heen. Het licht gaat uit)

Scène 2

(Spot linksvoor gaat aan. Daar staat Saskia met de telefoon in haar hand)

SASKIA: *(geïrriteerd)* Dat vind jij normaal? Dat jouw 'vriendin' langskomt om de kinderen op te halen? Heb je dan helemaal geen gevoel meer in je lijf?..... *(nog bozer)* Oh?! Nu doe ik moeilijk. Volgens mij hadden we afgesproken dat wij allebei voor mijn kinderen zouden zorgen..... Onze kinderen?? Nou, er bestaat geen 'ons' meer. Je bent mijn man niet meer, niet mijn vriend, niet mijn maatje of mijn minnaar. Je bent alleen nog maar de vader van mijn kinderen. Niet meer en niet minder..... *(ironisch)* Dat vind jij hard klinken? Ik hoop toch niet dat ik je hoef

uitleggen wat echt hard klinkt? Kan me nog wel iets voor de geest halen..... Ja, loop er maar weer voor weg. Klootzak. Ik wil in ieder geval dat 'mens' hier niet meer voor mijn deur.

Ja....Dag.

(beëindigt het gesprek. Het licht gaat uit. Saskia links af)

Scène 3

(Café.

Licht gaat aan. Susan zit er nog. Dan komt Petra van rechts op. Susan staat op)

PETRA: Belachelijk! Vroeger kon je altijd gratis op de oude markt parkeren. Nu moest ik betalen. € 1,50 per uur! Voor zo'n gat als dit. Nou, ik snap wel dat hier niemand meer terugkomt...

(Susan loopt lachend naar Petra)

SUSAN: Hoi Petra. Niets veranderd. Je bent echt niets veranderd.
(Susan geeft Petra drie kussen. Het gaat Petra allemaal wat snel. Kijkt Susan aan)

PETRA: Nou, niet om lullig te doen, maar jij bent in die 25 jaar wel een beetje veranderd hoor Suus.

SUSAN: *(lacht)* Ja, natuurlijk. Dat zal zeker. Ik zal je maar niet vragen hoe precies want ik vrees dat ik dan teveel informatie krijg, maar hoe is het met jou?

(Petra hoort het niet echt en loopt door en kijkt rond in het café)

PETRA: Tsjonge jonge. Dat ziet er toch niet meer uit. Best goedkoop, 25 jaar hetzelfde interieur. Ik zou hier zoveel mee kunnen doen.

(Petra ploft op de bank. Kijkt om zich heen. Susan staat nog op dezelfde plek. Wacht nog op antwoord op haar vraag. Dan krijgt ze een whatsapp. Ze kijkt)

SUSAN: Saskia is er bijna. *(half lachend)* Ze vraagt of jij er al bent omdat je meestal te laat bent.

PETRA: Ik te laat?

SUSAN: Je was niet echt 'van de klok'. We hebben vaak op je gewacht.

PETRA: Dat hoefde helemaal niet. Ik heb er nooit om gevraagd.

SUSAN: *(lachend)* Nee, dat zei je toen ook al. Ik zal haar even terug appen dat wij er zijn.

(Susan appt. Petra staat op en loopt en kijkt nog rond. Blijft stilstaan en kijkt van afstand naar Susan die nog aan het appen is)

PETRA: En? Huisje, boompje beestje? Man, twee kinderen en een hond?

(Susan kijkt op. Maakt het berichtje af. Is klaar. Doet haar telefoon weg)

SUSAN: *(even stil)* Ja. Ik heb een man, Kees, en inderdaad twee kinderen: Fleur en Thijs. Geen hond, maar wel een kat.

PETRA: *(knikt)* Dacht ik wel. Past helemaal bij jou. Jij was ook het degelijkst van ons drieën.

SUSAN: Wat bedoel je daarmee?

PETRA: Ach, jij was nogal van de regeltjes. Van hoe het hoort. Het meest dat we deden had jij ook bedacht. Allemaal goed voorbereid.

SUSAN: *(licht geïrriteerd)* Had je daar moeite mee dan?

PETRA: *(licht cynisch)* Ik niet, maar jij wel als het niet ging zoals jij het had bedacht.

(Petra kijkt weer rond en gaat zitten. Susan zucht een keer. Wil niet in de verkeerde mood)

SUSAN: Maar hoe is het jou vergaan, Peet? Verliefd, verloofd, getrouwd?

(Susan gaat ook zitten)

PETRA: Oh god. Nee! Aan mijn lijf geen polonaise.

SUSAN: *(verbaasd)* Heb je kinderen?

PETRA: Nee, natuurlijk niet. Dat moet toch samen gaan. Dat hoef ik jou toch niet uit te leggen?

SUSAN: Ach, het kan ook anders.

(het blijft even ongemakkelijk stil)

SUSAN: *(probeert nog)* Goh?!... Nooit een relatie gehad dat serieus genoeg was om...?

PETRA: *(geïrriteerd)* Moeten we het daar echt over hebben? Ik dacht dat dit een reünie was van vroeger. Leuk, gezellig, good

memories.

SUSAN: *(beseft)* Oh. Oké. Sorry. Geen goede herinneringen dus.

(Petra draait op de bank en staat onrustig op. Susan kijkt naar Petra. Het blijft even stil)

Scène 4

(Café.

Op dat moment komt van rechts Saskia op. Ze stapt binnen en blijft staan. Ziet het tafereel aan)

SASKIA: Jullie hebben toch niet nu al gedoe?

(Susan en Petra kijken allebei richting Saskia. Susan staat op en loopt enthousiast naar Saskia. En begroet haar met drie kussen. Petra volgt)

SUSAN: Saskia! Wat zie jij er goed uit.

SASKIA: Dank je, jij ook. Geweldig idee, Suus, zo'n reünie. Goed dat je het georganiseerd hebt. Jij was altijd al goed in het regelen van dingen.

(Susan beseft zich met deze woorden dat het gesprek met Petra wel ergens over ging. Ze kijkt wat schuldig richting Petra die non-verbaal reageert met een gebaar van 'Zie maar. Ik had wel gelijk'. Petra begroet Saskia met één kus)

Hoi Peet. Goed je te zien.

(Saskia loopt door het Café in)

Oh, wat heerlijk. Dit voelt als thuiskomen. Alles is nog hetzelfde. Geweldige tijd was dat. Wat hebben we hier veel gesprekken gehad.

PETRA: Karakterbesprekingen van al onze klasgenoten.

SUSAN: *(lacht)* Ja, zo noemde jij het roddelen altijd.

SASKIA: Wie het met wie deed.

PETRA: De populaire jongens van het dorp bespreken.

SUSAN: Dat waren er niet zoveel.

SASKIA: Ach. We hebben ons er best mee vermaakt.

SUSAN: En dan zomers, hier voor, lekker op het terras.

PETRA: Ja, cijfers geven aan de voorbijgangers.

SASKIA: De jongens dan hè?

PETRA: Ja natuurlijk... Zeg, wie zoende ook al weer als een hond?

SASKIA: *(herinnert)* Daniël!

PETRA: Oh ja, Daniël de Cocker Spaniël!

(Saskia en Petra lachen)

SUSAN: *(zucht)* Alsjeblieft... De manier waarop jullie met de jongens omgingen was ook niet echt fraai.

SASKIA: Hoezo?

SUSAN: Jullie deden alsof ze helemaal geweldig waren. En als ze dan belangstelling hadden liepen jullie gewoon weg. Zo gemeen.

PETRA: *(lachend)* Tja. Die kerels waren ook zo gemakkelijk in te palmen.

SUSAN: Ja. Jullie waren vreselijk. En ook altijd erg druk met de jongens.

SASKIA: Pfff. Alsof jij niet geïnteresseerd was. Jij had toen, voordat het contact verwaterde, toch een geheime liefde? Waar je niets over wilde vertellen? Was nogal ingewikkeld kan ik me herinneren.

PETRA: Oh ja? Dat wist ik niet. Nou, misschien wel goed om daar nu na 25 jaar iets meer over te vertellen.

SUSAN: *(ongemakkelijk)* Ik weet niet meer precies hoe dat zat.

PETRA: *(geeft niet op)* Nou, zoveel liefdes heb je vast niet gehad. Dus volgens mij weet je dat nog wel.

SASKIA: Hoe heette hij ook al weer?

SUSAN: *(switcht van onderwerp, staat op)* Wat hebben we hier veel tijd doorgebracht samen. Hier liggen heel wat tranen van het lachen en ook wel van verdriet.

PETRA: *(cynisch)* Oh ja, laten we het daar over hebben. Suus zoekt nog steeds graag de gevoelige onderwerpen op.

SUSAN: Wat flauw! Ik wil alleen altijd graag het echte gesprek voeren... Maar vertel, Sas. Je bent gescheiden?

(Saskia schrikt overduidelijk van de directe vraag. Petra krijgt weer gelijk en Susan is belangstellend. Het valt even stil)

SASKIA: *(overvallen)* Ja, vier maanden geleden. Wouter had een

ander.

(Susan is geschrokken en weet even niet wat te zeggen)

SUSAN: Oh, sorry. Nog heel vers dus.

PETRA: *(cynisch)* Zoals gezegd. Suus voert graag het echte gesprek.

SUSAN: *(geïrriteerd)* Dat kon ik toch ook niet weten.

(Susan wendt zich af en kijkt naar rechts. Het blijft even ongemakkelijk stil)

SASKIA: *(doorbreekt de stilte)* Wat was je plan Susan? Wat betreft deze reünie? Is dit eenmalig of gaan we elkaar weer vaker zien?

PETRA: *(kan het niet laten)* Nou, zoals het nu gaat is één keer al teveel.

(Saskia wuift Petra's opmerking weg)

SASKIA: *(richting Petra)* Ssssst. *(richting Susan)* Suus?

(Susan draait zich om)

SUSAN: Ik had gedacht dat we, net als nu, elkaar de laatste vrijdag van de maand hier gaan ontmoeten? Dat lijkt me heel erg leuk.

SASKIA: *(staat op, loopt naar Susan, slaat een arm om Susan heen)* Dat lijkt me een geweldig plan. Net zoals vroeger. Wat vind jij, Peet?

(Susan en Saskia kijken naar Petra)

PETRA: *(denkt na)* Ik ben niet echt van de reünies. Valt altijd tegen. 'Hoe is het?', 'Wat doe je?'. Veel verder komt het vaak niet.

SASKIA: Maar wat wij hadden ging toch veel verder? Dat ben je toch niet vergeten?

PETRA: *(twijfelt)* Nee, zeker niet. We kunnen het altijd proberen. Als we elkaar zat zijn stoppen we er gewoon weer mee.

SUSAN: *(geïrriteerd)* Als het zo moet hoeft het van mij niet hoor. Het is graag of helemaal niet.

SASKIA: *(half lachend)* Kom op meiden. Ook dit bewijst dat er niet veel veranderd is. We gaan als vanouds gezellig bijkletsen. Ik ga koffie halen aan de bar. Wie wil er koffie?

SUSAN: *(haakt weer aan)* Koffie? Het lijkt me meer tijd voor een wijntje.

PETRA: Nog steeds aan de zoete witte wijn Suus?

SUSAN: Bah, nee. Dronk ik dat toen?

PETRA: Dronk? Je zoop die moezel als limonade.

SUSAN: Nee. Ik drink altijd droge witte wijn.

SASKIA: *(denkt even na)* Volgens mij was dat toen toch ook al?

PETRA: *(verontwaardigd)* Dus ik lieg?

SUSAN: *(zucht)* Peet, je doet moeilijk. Wat is er?

PETRA: *(staat op)* Ik doe moeilijk? Laten we dat er maar weer eens ingooien. Volgens mij was er maar één die moeilijk ging doen. Met als gevolg dat we elkaar 25 jaar niet meer hebben gezien.

(Saskia begrijpt niet precies waar het over gaat en probeert het onderwerp te veranderen)

SASKIA: Oh. Oké. Ander onderwerp. Heb jij eigenlijk een relatie Peet?

PETRA: Welja. Dat kan er ook nog wel bij.

SASKIA: *(verbaasd)* Wat bedoel je?

SUSAN: *(verklaart)* We hadden het er net over toen je binnenkwam.

SASKIA: Hoe zit het dan?

SUSAN: Peet is nog single en heeft geen kinderen.

PETRA: *(ironisch)* Prachtig hoor. Hoe mijn leven in één zin wordt samengevat.

(het blijft weer ongemakkelijk stil)

SASKIA: *(pakt het op)* Oké. Laten we het thema relatie ook maar even rusten dan. Ik probeer het gewoon opnieuw. Alle drie een wijntje?

SUSAN: Lekker. Ik loop wel even met je mee.

(Susan en Saskia lopen rechts af. Licht uit)

Scène 5

(Petra loopt naar linksvoor. Spotlight linksvoor aan)

PETRA: Het lukt me niet. Hoe graag ik het soms ook wil, maar het lukt me niet. M'n therapeut zegt dat het verlatingsangst is. Alhoewel, even later is het weer bindingsangst. Dus ja, zal wel één of andere 'angst' zijn.

Mijn allereerste relatie kreeg ik op m'n 15e. Rogier. Ik hield van hem. Hij was mijn grote liefde. Rogier was alles voor mij. Maar na zo'n twee jaar ging het moeizaam. Ik weet niet wat er was. Ik heb alles gedaan om het goed te houden. Ik ben aan mezelf voorbij gegaan. Ik heb me aangepast omdat je dat volgens mij doet als je van iemand houdt. En ik verwachtte, hoopte dat hij dat ook zou doen. Niet dus. Na drie jaar kwam er abrupt een einde aan onze relatie.

Rogier had een ander. Eigenlijk al driekwart jaar. Hij durfde het niet eerder te zeggen. Ik heb hem nooit weer gezien. De lafaard. Mijn wereld stortte in. Ik heb gehuild. Twee jaar lang, elke dag. Ik heb er een litteken aan over gehouden. Een litteken op m'n hart. Nou ja, daarna is het nooit meer wat geworden. De langste relatie daarna heeft maar 4 maanden geduurd. Ook nog een relatie gehad van 2 maanden, één van 2 weken. Toen nog één van 3 weken.... En toen...1 dag en een halve dag en een half uur.... Nou ja..... ben er vast nog een paar vergeten.

En nu op m'n 43e ben ik nog steeds alleen. Heb mijn vriendinnen moeder zien worden. Ze elk jaar uitgezwaaid als ze gezellig met hun gezinnetje op vakantie gingen. Veel plezier!

Ik ben het vertrouwen kwijt. En telkens als er iemand toch te dichtbij komt, kap ik het af. Ik wil het gewoon nooit meer meemaken, nooit meer die pijn voelen.

Bindingsangst? Verlatingsangst? Nou ja, dat is dan maar zo.

Maar ergens, heel diep van binnen... Mijn grootste wens is toch die persoon te vinden waar ik verliefd op mag zijn en die onvoorwaardelijk van mij houdt. Houdt van wie ik ben. Samen genieten. Samen leven. Een maatje die er voor me is. Nooit meer alleen thuiskomen. Hoe mooi zou dat zijn?

Ja. Ik blijf toch dromen...misschien tegen beter weten in.

TWEEDE BEDRIJF

Scène 6

(Café.

De tweede ontmoeting. Een maand na dato.

Toneel is leeg. Saskia komt met de jas aan van rechts op met een glas wijn in haar hand. Verbaasd dat ze de eerste is. Dan gaat de telefoon. Ze kijkt op haar scherm. Petra)

SASKIA: Hoi Peet..... *(lacht, cynisch)* Joh. Dat is gek. Je bent nooit te laat... Nee Suus is er ook nog niet maar het is nog maar net half vijf... Ja. Volgens mij komt ze wel. Hoezo? ...Voicemail?! Misschien was ze net in gesprek, dat kan toch? ... *(cynisch)* En jij dacht zeker: als Suus niet komt hoef ik ook niet? ... *(schrikt)* Ach. Het is maar een geintje. We wachten wel op je... Neehee. IK wacht op je. Goed? Ja. Tot zo.

(Saskia zet haar wijntje neer en doet haar jas uit en gaat zitten. Het licht gaat uit)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto